

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. septembra 2013. god.
Br.ref.:RK473/13

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

случaju бр. КI71/13

Подносилац

Sadije Tërbunja

Ocena ustavnosti presude Posebne komore Vrhovnog suda Republike Kosovo, ASC-11-0069, od 22. aprila 2013. god.

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ КОСОВО

у сastavu:

Enver Hasani, председник
Ivan Čukalović, заменик председника
Robert Carolan, судија
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Kadri Kryeziu, судија и
Arta Rama-Hajrizi, судија

Подносилац захтева

1. Zahtev je podnela Sadije Tërbunja-Sopjani (u daljem tekstu: подносилац) у име свог покojног supruga g. Hasan Tërbunja. Supruga je učestvovala u postupcima pred redovnim sudovima u име preminulog supruga.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava presudu Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda, ASC-11-0069, od 22. aprila 2013. god., koja je uručena podnosiocu zahteva 3. maja 2013. god.

Predmetna stvar

3. Podnositac zahteva navodi da je presuda Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda, ASC-11-0069, uklanjanjem njenog supruga sa spiska kvalifikovanih radnika za 20 % sredstava iz postupka privatizacije društvenog preduzeća "KNI Ramiz Sadiku", prekršila Ustav Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), ne precizirajući koji su članovi Ustava povređeni.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava, članu 22. Zakona, br. 03/L-121, o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 14. maja 2013. god., podnositac zahteva je podneo zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 27. maja 2013. god., predsednik Ustavnog suda je odlukom br. GJR.KI-71/13, imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca. Istog dana je predsednik odlukom br. KSH.KI-71/13, imenovao veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 10. juna 2013. god., Posebna komora Vrhovnog suda Republike Kosovo i Kosovska agencija za privatizaciju su obavešteni u vezi sa zahtevom.
8. Dana 12. juna 2013. god., Sud je tražio od Posebne komore Vrhovnog suda Republike Kosovo:
 - a. Da podnese presudu Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda, ASC-11-0069, od 22. aprila 2013. god. i
 - b. Da obavesti Sud u vezi sa donetom odlukom ili odgovorom na žalbu podnosioca zahteva protiv presude sudskog veća Posebne komore Vrhovnog suda Republike Kosovo od 10. juna 2011. god.
9. Dana 13. juna 2013. god., Posebna komora Vrhovnog suda Republike Kosovo je odgovorila Sudu, dostavljajući tražene informacije i dokumenta.
10. Dana 13. septembra 2013. god., Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 27. juna 2006. god., društveno preduzeće "KNI Ramiz Sadiku" je privatizovano.
12. U martu 2009. god., Kosovska agencija za privatizaciju je objavila konačan spisak kvalifikovanih radnika za 20 % sredstava iz postupka privatizacije društvenog preduzeća "KNI Ramiz Sadiku", u koje je uključen i g. Hasan Terbuja. Uključivanje g. Hasana Tërbunje je osporeno od strane R. D., koji se žalio Posebnoj komori Vrhovnog suda Republike Kosovo.
13. Dana 10. juna 2011. god., sudske veće Posebne komore Vrhovnog suda Republike Kosovo (presuda SCEL-09-0001) navodi da "*sledeći radnici koji su uključeni od strane Kosovske agencije za privatizaciju u konačnom objavljenom spisku i oni čije se uključivanje osporilo pred Posebnom komorom, biće uklonjeni sa spiska: [...] 47. Hasan Terbuja. [...]*". Sudsko veće smatra da žalioci koji su dostigli starosnu penziju ili umrli pre dana privatizacije, ne ispunjavaju uslove određene članom 10.4. Uredbe UNMIK-a 2003/13 o promeni prava na korišćenje nepokretne imovine u društvenoj svojini, koji propisuje: "*Za potrebe ovog člana smatra se da zaposleni ima pravo na isplatu ako je takav zaposleni registrovan kao zaposleno lice pri društvenom preduzeću u vreme privatizacije i ako je ustavnovljeno da je bio na platnom spisku preduzeća najmanje tri gocene. Ovaj uslov ne sprečava zaposlene, koji tvrde da bi bili tako registrovani i zaposleni da nisu bili predmet diskriminacije, da podnesu žalbu Posebnoj komori shodno stavu 10.6.*" Kosovska agencija za privatizaciju je priložila sudsakom veću umrlicu koja ukazuje da je g. Hasan Tërbunja preminuo 7. juna 2006. god. i kopiju njegove radne knjižice koja ukazuje da je bio radnik DP od 21. aprila 1980. god. do 31. januara 1990. god. i od 8. marta 1990. god. do 1. maja 1993. god. Prema tome, sudske veće smatra da je zahtev žalioca R. D. za uklanjanje sa spiska zaposlenog g. Hasana Terbuje osnovan i zato će biti prihvaćen.
14. Podnositelj zahteva, supruga pokojnog supruga g. Hasana Tërbunje, je uložila žalbu Žalbenom veću Posebne komore Vrhovnog suda Republike Kosovo protiv Presude sudskega veća Posebne komore Vrhovnog suda Republike Kosovo.
15. Dana 22. aprila 2013. god., Žalbeno veće Posebne komore Republike Kosovo (presuda ASC-11-0069) je odbilo žalbu kao neosnovanu i potvrdilo presudu sudskega veća. Žalbeno veće Posebne komore je smatralo da nije bio podnet nikakav dokaz koji bi dokazao da su oni bili diskriminisani na neki poseban način i nisu naveli nijednu činjenicu na osnovu koje bi se moglo pretpostaviti da je postojala direktna ili indirektna diskriminacija.

Navodi podnosioca

16. Podnositelj zahteva navodi: "*Moj Suprug Hasan Tërbunja radio je u GIK Ramiz Sadiku od 21.04.1980 do stečaja dana 31.0.1990. god. i nakon stečaja od 08. 03. 1990. god. do 01.05.1993. god. U 1993. god. je otpušten sa posla uvođenjem privremenih mera Srbije i bio je zlostavljen od strane srpskih paramilitarnih snaga, pa je kao posledica tih povreda i preminuo. Da je bio u stanju on bi i dalje radio kao i njegove kolege.*

17. U tom smislu, podnositelj zahteva navodi da je Posebna komora Vrhovnog suda Kosova prekršila Ustav ne navodeći nijednu odredbu Ustava.

Prihvatljivost zahteva

18. Sud primećuje da, kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnositelja zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnositelj zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovnikom o radu.
19. U tom pogledu, Sud se poziva na pravilo 36. (1) c) Poslovnika o radu koje predviđa da "*Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve (...) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.*"
20. Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane redovnih sudova, osim u meri u kojoj su povređena prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Dakle, Sud ne deluje kao sud četvrtog stepena prilikom razmatranja odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantne propise kako procesnog tako i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
21. Sve u svemu, Sud može samo da razmotri da li su dokazi predstavljeni na pravilan način i da li je postupak gledano u celini, održan na takav način da je podnositelj zahteva dobio pravično suđenje (vidi među drugim izvorima, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
22. U tom smislu, Sud primećuje da podnositelj zahteva nije potkreplio navode na ustavnim osnovama i nije pružio dokaze da su njegova prava i slobode prekršene od strane redovnih sudova. Posebna komora Vrhovnog suda je pružila podnositelju zahteva dobro obrazloženu presudu zbog čega je njen suprug uklonjen sa spiska kvalifikovanih radnika za 20 % sredstava iz postupka privatizacije društvenog preduzeća "KNI Ramiz Sadiku".
23. Stoga, Ustavni sud ne može da zaključi da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravedni ili proizvoljni (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, ESLJP odluka o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
24. Ukratko, podnositelj zahteva nije pokazao zašto i kako su njegova prava garantovana Ustavom povređena. Sama izjava da je Ustav bio prekršen, ne može da se smatra kao ustavna žalba. Dakle, predmet nije podnet Sudu na zakonit način od strane podnositelja, jer u skladu sa pravilom 36. (1.c) Poslovnika o radu, zahtev je očigledno neosnovan i stoga neprihvatljiv.

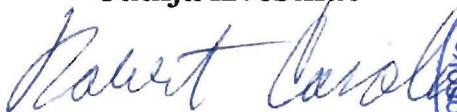
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa pravilima 36. (1.(c)) i 56. (2) Poslovnika o radu, 13. septembra 2013. god. jednoglasno

ODLUČIO

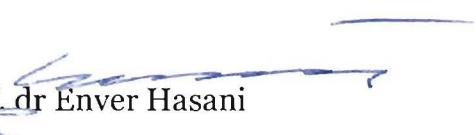
- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona;
- IV. DA OGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

